

Tor Hofstad

Professor emeritus, dr. med. Tor Hofstad døde den 11. august, i en alder av 85 år. Etter avlagt embetseksamen i 1953 hadde Hofstad forskjellige kliniske stillinger på sykehus og i privat praksis. I 1959 begynte han som underordnet lege ved Gades institutt, Avdeling for mikrobiologi. Han ble tidlig (1963) knyttet til Det odontologisk fakultet ved Universitetet i Bergen og var den første leder ved Laboratorium for oral mikrobiologi. Han ble professor i odontologisk mikrobiologi i 1973.

Tor Hofstad var overlege/avdelingsoverlege ved Haukeland universitetssjukehus fra 1975 til 1998 og instituttstyrer ved Avdeling for mikrobiologi og immunologi, Gades institutt 1983–85

og i 1993. Han var professor i medisinsk mikrobiologi fra 1984 til han gikk av med pensjon i 1998.

Tor Hofstad var kunnskapsrik og hadde en omfattende vitenskapelig produksjon. Hans engasjement og innsats innen medisinsk bakteriologi var allsidig, men spesielt må fremheves hans bidrag når det gjelder bakterier som krever et oksygenfattig miljø, såkalte anaerobe bakterier. På dette feltet fikk han en internasjonal posisjon. Hans interesse for mikrobiell klassifisering (taksonomi) resulterte i påvisning av både nye bakteriearter og av en ny slekt (genus) som har fått navn basert på Hofstads tilknytning til Bergen og Gades institutt (*Prevotella bergensis* og *Dysgonomonas gadei*). For sitt bidrag til vitenskapen ble Hofstad hedret ved å få kalt opp to bakteriearter etter seg.

I 2004 ble påvist en til da ukjent anaerob bakterie som fikk navnet *Leptotrichia hofstadii* – «named in honour of Tor Hofstad for his contribution to *Leptotrichia* taxonomy». Og seks år senere ga en amerikansk forskergruppe en nyoppdaget bakterie navnet *Dysgonomonas hofstadii*. Som begrunnelse skrev forskerne at bakterien var – «named after Tor Hofstad, a Norwegian microbiologist, in recognition of his contributions to anaerobic microbiology».

Hofstad var en fremragende forsker og en viktig bidragsyter til kunnskapsmiljøet ved Haukeland universitetssjukehus og Universitetet i Bergen, både som administrator og fagmann. I tillegg til stillinger som avdelingsoverlege og instituttstyrer, hadde han en rekke internasjonale verv der han representerte institusjonene på en forbilledlig måte.

Til tross for all denne utadrettede aktiviteten, var Hofstad selv en beskjeden mann. Han likte ikke virak rundt egen person og søkte ikke gjerne rampelyset dersom han ikke hadde en rolle å spille. Derfor var det heller ingen konflikter i Hofstads fotefar. Som sjef var han alltid høflig og vennlig overfor de ansatte ved avdelingen og viste alltid respekt for arbeidet vi utførte.

Selv om Hofstad var beskjeden og stille, lærte vi å kjenne han som en humoristisk og underfundig kollega.

Få forskere oppnår så mye som Hofstad gjorde i løpet av et langt liv i akademias tjeneste.

Våre tanker går til hans nærmeste, ektefellen Edit og sønnene Håkon og Henning med familier.

Vi lyser fred over hans minne.

Venner og kolleger ved Universitetet i Bergen og Haukeland universitetssjukehus

Kl. 0000 på utgivelsesdato
www.tannlegetidende.no